

אכילה ושתיה מהתשיעי יותר מיום אחר. ואף על גב שהדבר הזה נאמר בגון אחר, והכל יפה, וזה וזה דבר אחד, וכל אחד במקומו, וכך זה.

ולמדנו, ביום הזה כל השמחה וכל האור וכל הסליחה של העולמות, כלם תלויים באם העליונה, שכל המעלות שופעים ויוצאים ממנה, ואז מאירים כל אותם מאורות, ומאירים באור ובשמחה, עד שהכל מתבשם. ואז כל אותם הדינים נמצאים באור, והדין לא נעשה, ועל כן תענו את נפשתיכם.

אמר רבי אבא, הרי מורנו באר אותה מגוף המשנה - לא גלו ישראל מארצם עד שכפרו בקדוש ברוך הוא, שכתוב (שמואל ב-ב) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה (לנו) בכן ישי, והרי נאמר. פסוק אחר מצאנו על זה, שכתוב (מלכים א-יא) ראה ביתך דוד. אמר לו, כך זה ודאי, בית דוד נקרא, כמו שכתוב (ישעיה ה) בית יעקב לכו ונלכה באור ה'. בית יעקב, כמו שנאמר (שם ט) ובית תפארת אפאר. לכו ונלכה באור ה', שכתוב ונהר יצא מעדן להשקות את הגן, ונטע את הגן הזה להשתעשע בו עם הצדיקים, שבו הם שרויים.

למדנו, כתוב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הפורים הוא וגו' וענינתם את נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. מה שכתוב אף, מה הוא רוצה כאן? אמר לו, זה בא למצט, שכיון שאמר וענינתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (אחר כך) אף בעשור, והנה צריך להיות אף עשור! שבעשור הדבר תלוי.

מבתיכם, ושנינו אף - חלק, חציו

ובגין כך, אכילה ושתיה מתשיעה, יתיר מיומא אחרא. ואף על גב דהאי מלה אתמר בגוונא אחרא, וכלא שפיר, והאי והאי מלה חדא, וכל חד באתריה, והכי הוא.

ותאנא, בהאי יומא, כל חידו, וכל נהירו, וכל ותרנותא דעלמין, כלהו תליין באימא עלאה, דכל מבויעין נגדין ונפקין מנה. וכדין נהירין כל אינון בוצינין, ונהרין בנהירו בחדוותא, עד דמתבסם כלא. וכדין כל אינון דינין אשתכחו בנהירו, ודינא לא אתעביד, ועל דא תענו את נפשתיכם.

אמר רבי אבא, הא אוקים לה מר, מן גופא דמתניתא, לא גלו ישראל מארצם, עד

שכפרו בקודשא בריך הוא. דכתיב, (שמואל ב ב) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בכן ישי, והא אתמר. קרא אחרניא אשפחנא בהאי, דכתיב, (מלכים א יב) ראה ביתך דוד. אמר ליה, הכי הוא ודאי, בית דוד אקרי, כמה דכתיב, (ישעיה ב) בית יעקב לכו ונלכה באור יי'. בית יעקב, כמה דאת אמר (ישעיה ט) ובית תפארת אפאר. לכו ונלכה באור יי', דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ונטע האי גן לאשתעשעא ביה עם צדיקיא, דביה שריין.

תאנא, כתיב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הפורים הוא וגו' וענינתם את נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. אף דכתיב, מאי קא בעי הקא. אמר ליה, למעוטא קא אתיא. דכיון דאמר וענינתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (לכתר) אף בעשור. אף עשור מיבעי ליה, דבעשור תליא מלתא.

אמר ליה אי הכי, (שמות יב) אף ביום הראשון אמר לו, אם כך, (שמות יב) אף ביום הראשון תשביתו שאר

תשביתו שאור מפתיתכם, ותנינן אף חלק, חציו אסור באכילת חמץ, וחציו מותר. אוף הכא אף בעשור לחדש, אימא דחציו אסור במלאכה (נ"א באכילה), וחציו מותר. אמר ליה אוף הכא בועניתם את נפשותיכם תליא, דהא ענוי לא אשתכח אלא מפלגות יומא ולהלאה, ושפיר הוא אף חלק בועניתם את נפשותיכם. אמר רבי אלעזר, פתיב, (ויקרא טז) פי ביום הזה יכפר עליכם וגו'. אכפר עליכם מיבעי ליה. אלא יכפר עליכם, לאכללא יובלא, דנגיד מבועי לאשקאה בהאי יומא לכל עיבר, לארואה כלא, ולאשקאה כלא. ודא עליכם, פלומר, בגיניכון לדכאה לכון בהאי יומא, דכתיב לפני יי' תטהרו. ולא ישלוט עליכו דינא.

רבי יהודה, אמר זכאין אינון ישראל, דקודשא בריך הוא אתרעי בהו, ובעי לדכאה להו, דלא ישתפח בהו חובה, בגין דיהון בני היכליה, וידורון בהיכליה. ולזמנא דאתי כתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וגו'.

רבי יהודה פתח, (תהלים קל) שיר המעלות ממעמקים קראתי יי'. תנינן, בשעתא דברא קדשא בריך הוא עלמא, בעא למברי בר נש, אמליך באורייתא, אמרה קמיה, תבעי למברי האי בר נש, זמין הוא למחטי קמך, זמין הוא לארגזא קמך. אי תעביד ליה פעובדוי, הא עלמא לא יכיל למיקם קמך, כל שפן ההוא בר נש. אמר ליה, וכי למגנא אתקרינא, (שמות לד) אל רחום וחנון ארך אפים. ועד לא ברא קדשא בריך הוא עלמא, ברא תשובה, אמר לה לתשובה, אנא בעינא למברי בר נש בעלמא, על מנת דכד יתובון לך מחוביהון, דתהוי זמינא

אסור באכילת חמץ וחציו מותר. אף כאן אף בעשור לחדש, אמר שחציו אסור במלאכה (באכילה) וחציו מותר. אמר לו, אף כאן בועניתם את נפשותיכם זה תלוי, שגרי ענוי לא נמצא אלא מחצות היום ואילך, ונפה הוא אף חלק בועניתם את נפשותיכם.

אמר רבי אלעזר, כתוב פי ביום הזה יכפר עליכם וגו'. אכפר עליכם הנה צריך להיות! אלא יכפר עליכם - להכליל את היובל ששופע מעינות להשקות ביום הזה לכל עבר לרוות את הכל ולהשקות את הכל. וזה עליכם, פלומר עבורכם, לטהרכם ביום הזה, שכתוב לפני ה' תטהרו, ולא ישלט עליכם הדין.

רבי יהודה אמר, אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם ורוצה לטהר אותם שלא ימצא בהם חטא, כדי שיהיו בני היכלו וידורו בהיכלו. ולעתיד לבא כתוב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וגו'. רבי יהודה פתח, (תהלים קל) שיר המעלות ממעמקים קראתי ה'. שנינו, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, רצה לברא אדם. נמלך בתורה. אמרה לפניו: תרצה לברא האדם הזה?! עתיד הוא לחטא לפניך ועתיד הוא להרגיז לפניך. אם תעשה לו כמעשיו, הרי העולם לא יוכל לעמד לפניך, כל שפן אותו האיש. אמר לה: וכי לחנם נקראתי (שמות לד) אל רחום וחנון ורחם אפים?

וטרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא תשובה. אמר לה לתשובה: אני רוצה לברא אדם בעולם, על מנת שפשישבו

לְמִשְׁפַּק הוֹבִיָּהוּן, וּלְכַפָּרָא עֲלֵיהוּ. וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָא לְגַבֵּי בְּנֵי נֶשְׂאָ, וְכַד בְּנֵי נֶשְׂאָ תִּיּוּבִין מְחֻבְּבֵיהוּ, הַאי תְּשׁוּבָה תְּבַת לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַפָּר עַל כְּלָא, וְדִינִין אֶתְכַפְּיִין, וּמִתְבַּסְּמִין כְּלָהוּ, וְכַד נֶשְׂא אֶתְדְּכִי מְחֻבְּבֵיהּ.

אִימְרֵי אֶתְדְּכִי בַר נֶשְׂא מְחֻבְּבֵיהּ בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּהַאי תְּשׁוּבָה כְּדָקָא חֲזִי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, דְּתַב קָמִי מְלָכָא עֲלָאָה, וְצִלִּי (דף ע' ע"א) צְלוּתָא מְעוּמְקָא דְלָבָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מִמְעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי'.

רַבִּי אַבְאָ אָמַר, מִמְעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי', אֶתְרַ גְּנִיזוּ הוּא לְעִילָא, וְהוּא עֲמִיקָא דְבִירָא, וְיַמְהָא נִפְקִין נַחְלִין וּמִבּוּעִין לְכָל עֵיבַר, וְהַהוּא עֲמִיקָא דְעֲמִיקָתָא אֶקְרִי תְּשׁוּבָה. וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְאֶתְבָּא וּלְאֶתְדַכְּאָה מְחֻבְּבֵי, בְּהַאי עוּמְקָא אֶצְטְרִיךְ לְמִקְרִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב מִמְעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי'.

תַּאנְא, בְּשַׁעֲתָא דְהוּהוּ בַר נֶשְׂא חָב קָמִי מְאָרִיָּה, וְקָרִיב קְרַבְנִיָּה עַל מְדַבְּחָא, וְכַהֲנָא מְכַפֵּר עֲלֵיהּ, וּבַעֵי בְּעוּתִיָּה עֲלֵיהּ, מִתְעַרְיִין רַחֲמֵי, וְדִינִין מִתְבַּסְּמִין, וְתְּשׁוּבָה אֶרִיק בְּרַכָּאן, בְּמִבּוּעִין דְּנִגְדִין וְנִפְקִין, וּמִתְבַּרְכִּין כְּלָהוּ בּוּצִינִין כְּחֻדָּא, וְכַד נֶשְׂא אֶתְדְּכִי מְחֻבְּבֵיהּ.

תַּא חֲזִי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶפִּיק עֶשֶׂר כְּתָרִין, עֶטְרִין קְדִישִׁין לְעִילָא, דְּאֶתְעֶטֶר בְּהוּ, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּהוּ, וְהוּא אֵינּוֹן, וְאֵינּוֹן הוּא, כְּשִׁלְהוּבָא דְאַחֲדָא בְּגוּמְרָא, וְלִית תַּמָּן פְּרוּדָא. לְקַבִּיל דְנָא, אִית עֶשֶׂר כְּתָרִין דְלָא קְדִישִׁין לְתַתָּא, וְאֵינּוֹן אֶחֲדִין בְּזוּהָמָא דְטוּפְרָא דְחַד עֶטְרָא קְדִישָׁא, דְאַקְרִי חֲכָמָה. וְעַל דָּא אֶקְרוּן חֲכָמוֹת.

לְךָ מְחֻטְּאֵיהֶם, שְׁתַּהֲי עֲתִידָה לְעֹזֵב אֶת חֻטְּאֵיהֶם וּלְכַפֵּר עֲלֵיהֶם. וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָה לְאַנְשִׁים, וּכְשֶׁאֲנָשִׁים שְׂבִים מְחֻטְּאֵיהֶם, תְּשׁוּבָה הַזֹּה שְׂבָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְכַפֵּר עַל הַכֹּל, וְהַדִּינִים נִכְנָעִים, וְכֹלָם מִתְבַּשְּׂמִים, וְאַדָּם נִטְהָר מְחֻטְּאוֹ. מְרִי נִטְהָר אָדָם מְחֻטְּאוֹ? בְּשַׁעֲתָא שְׁנַכְנַס לְתְּשׁוּבָה הַזֹּה כְּרֵאוּי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׂשׁוּב לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִינָה וּמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה מְעַמְק הַלֵּב. זֶהוּ שְׂפָתוֹב מִמְעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'.

רַבִּי אַבְאָ אָמַר, מִמְעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה', מְקוֹם גְּנוּז הוּא לְמַעְלָה, וְהוּא עֵמֶק הַבְּאֵר, וּמִזֶּה יוֹצְאִים נַחְלִים וּמִעֲיִנוֹת לְכָל עֵבַר, וְאוֹתוֹ עֵמֶק הַעֲמֻקִּים נִקְרָא תְּשׁוּבָה. וּמִי שְׂרוּצָה לְשׁוּב וּלְהִטְהַר מְחֻטְּאֵיו, מְהֵעַמְק הַזֶּה הוּא צְרִיךְ לְקָרָא לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׂפָתוֹב מִמְעַמְקִים קָרְאתִיךָ ה'.

לְמַדְנָהּ, בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיָּה אָדָם חוּטָא לְפָנֵי רַבּוּנָהּ וּמְקָרִיב קְרַבְנָהּ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְהַפְּהִין מְכַפֵּר עֲלָיו וּמְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ עֲלָיו, מִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים, וְהַדִּינִים מִתְבַּשְּׂמִים, וְהַתְּשׁוּבָה מְרִיקָה בְּרַכּוֹת בְּמִעֲיִנוֹת שְׁשׁוּפְעִים וְיוֹצְאִים, וְכֹל הַמְּאֻרֹת מִתְבַּרְכִּים כְּאַחַד, וְהַאָדָם נִטְהָר מְחֻטְּאוֹ.

בַּא רְאָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא עֶשְׂרֵה כְּתָרִים, עֶטְרוֹת קְדוּשׁוֹת לְמַעְלָה, שְׁהִתְעַטֵּר בָּהֶם וּמִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְהוּא זֶה הֵם, וְהֵם זֶה הוּא, כְּשִׁלְהֻבָתָהּ הַאֲחוּזָה בְּגַחְלָתָהּ, וְאֵין שֵׁם פְּרוּד. כְּנִגְדָה זֶה יֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שְׂאֵינָם קְדוּשִׁים לְמִטָּה, וְהֵם אֲחוּזִים בְּזוּהָמָתָהּ הַצִּפְרוֹן שֶׁל עֶטְרָה קְדוּשָׁה שְׁנִקְרָאת חֲכָמָה, וְעַל כֵּן נִקְרָאוּ חֲכָמוֹת.

וְתֵאנֹא, עֲשֶׂרָה זַיְנֵי חֲכָמוֹת אֲלֵיךְ נִחְתּוּ לְעֹלָמָא.
 וְכִלְהוּ אֶסְתָּאבוּ (ס"א אשתאבו) בְּמִצְרַיִם,
 בַּר מַחֲד דְּאִתְפָּשֵׁט בְּעֹלָמָא, וְכִלְהוּ זַיְנֵי חַרְשֵׁי
 אֵינּוֹן, וּמִנֵּייהוּ יַדְעֵי מִצְרַיִם חַרְשֵׁינּוּ, עַל כָּל
 בְּנֵי עֹלָמָא. וְכַד מִצְרַאֲי בְּעָאן לְמַעַבְד פְּנוּפִיָּא
 בְּחַרְשֵׁייהוּ לְעוֹבְדֵיהוֹן, הוּוּ נִפְקֵי לְחַקְלָא
 לְטוּרֵי רַמָּאֵי, וְדִבְחִין דְּבַחִין, וְעַבְדִּין גּוּמִין
 בְּאַרְעָא, וְסַחְרִין הֵהוּא דְמָא סוּחְרֵינִיָּה דְהֵי
 גּוּמִין, וְשָׂאָר דְמָא מִתְפַּנְפִּי בְהִנְהוּ גּוּמִין,
 וּבִשְׂרָא שׁוּיָן עֲלֵייהוּ. וּקְרַבִּין קְרַבְנֵיהוֹן, לְאֵינּוֹן
 זַיְנִין בִּישֵׁינּוּ, וְאֵינּוֹן זַיְנִין בִּישֵׁינּוּ מִתְפַּנְפִּין
 וּמִתְקַרְבִּין פְּחָדָא, וּמִתְפַּיִסִין בְּהַדִּיָּהוּ בְּהֵהוּא
 טוּרָא.

יִשְׂרָאֵל דְּהוּוּ בְּשַׁעְבוּדֵיהוֹן, הוּוּ מִתְקַרְבִּין
 לְהוֹן, וְאוּלְפּוּ מִנֵּייהוּ, וְהוּוּ טְעָאן
 בְּתַרְיֵיהוּ, וְהֵינּוּ דְכְּתִיב כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ
 כְּנַעַן וְגו', וְכְּתִיב וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זְבַחֵיהֶם
 לְשַׁעִירִים וְגו'. תֵּאנֹא, בְּשַׁעֲתָא דְהוּוּ מְקַרְבִּין
 לְהוֹן עַל גְּבֵי חַקְלָא, וְהוּוּ מְזַמְנֵי הֵהוּא דְמָא,
 וּמְקַרְבֵי קְרַבְנֵיהוּ, הוּוּ מִתְפַּנְפִּי כָּל אֵינּוֹן זַיְנִין
 בִּישֵׁינּוּ, וְחַמָּאן לְהוֹן כְּגוּוֹנָא דְשַׁעִירִים, כְּלֵהוּ
 מְלָזִין שַׁעֲרָא, וּמוֹדְעֵי לְהוּ מַה דְאֵינּוֹן בְּעֵינִין.
 תָּא חַזִּי, יִצְחָק מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית כז) וַיִּגַּשׁ
 יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ, אָמַר, דָּא
 לֹא אִתְעַדִּי (ס"א הָכֵא לֹא אִתְעַדִּי), אֲלֵא מִטְלָא דְשַׁמְיָא
 דְנִגִּיד עַל אֶרְעָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּמִשְׁמַנֵּי
 הָאָרֶץ, בְּכֹלֵא בְרַכִּיָּה. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְחַמָּא
 לִיָּה בְּשַׁעֲרָא, אָמַר לְמַעַבְד דָּא, וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
 אֲצַטְרִיף, וְלֹא זוּהָמָא דְאַרְעָא, דְהֵאֵי זוּהָמָא
 הוּא דְאַרְעָא, וְכַד טְלָא דְשַׁמְיָא וּמִגְדָּא דְאַרְעָא
 מִתְחַבְרָאן אִתְעַבְרָא הֵאֵי זוּהָמָא.

וְלִמְדֵנוּ, עֲשֶׂרָת מֵינֵי הַחֲכָמוֹת
 הִלְלוּ יְרֵדוּ לְעוֹלָם, וְכֹלָם נִטְמָאוּ
 (בשׂאבו) בְּמִצְרַיִם, פָּרִט לְאֶחָד
 שֶׁהִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וְכֹלָם הֵם מֵינֵי
 כְּשָׁפִים, וּמֵהֶם יָדְעוּ הַמִּצְרַיִם
 כְּשָׁפִים עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.
 וְכִשְׁהַמִּצְרַיִם רָצוּ לַעֲשׂוֹת פְּנוּס
 בְּכִשְׁפֵיהֶם לְמַעֲשֵׂיהֶם, הָיוּ
 יוֹצְאִים לְשָׂדֵה לְהָרִים הַגְּבוּהִים,
 וְזוֹבְחִים זְבָחִים, וְעוֹשִׂים גְּמוֹת
 בְּאֶרֶץ, וּמְסוֹבְבִים אוֹתוֹ הַדָּם
 סָבִיב הַגְּמוֹת הִלְלוּ, וְשָׂאָר הַדָּם
 מְכַנְסִים בְּגְמוֹת הִלְלוּ, וְשָׁמַיִם
 עֲלֵיהֶם בְּשָׂר, וּמְקַרְבִּים אֶת
 קְרַבְנֹתֵיהֶם לְאוֹתָם הַמֵּינִים
 הַרְעִים, וְאוֹתָם הַמֵּינִים הַרְעִים
 מִתְפַּנְסִים וּמִתְקַרְבִּים פְּאָחַד,
 וּמִתְפַּיִסִים עִמָּם בְּאוֹתוֹ הַהָר.
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ מִשְׁעַבְדִּים לָהֶם,
 הָיוּ מִתְקַרְבִּים לָהֶם, וְלִמְדוּ מֵהֶם,
 וְהָיוּ טוֹעִים אַחֲרֵיהֶם. וְהֵינּוּ מַה
 שֶׁכְּתוּב, כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ
 וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנַעַן וְגו'. וְכְּתוּב
 וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זְבַחֵיהֶם
 לְשַׁעִירִים וְגו'. לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעֲה
 שֶׁהָיוּ מְקַרְבִּים לָהֶם עַל גְּבֵי
 הַשָּׂדֵה וְהָיוּ מְזַמְנִים אוֹתוֹ הַדָּם
 וּמְקַרְבִּים קְרַבְנֹתֵיהֶם, הָיוּ
 מִתְפַּנְסִים כָּל אוֹתָם מֵינִים רְעִים,
 וְרוֹאִים אוֹתָם כְּמוֹ הַשַּׁעִירִים,
 כְּלָם מְלֵאִים בְּשַׁעֲרָא, וּמוֹדִיעִים
 לָהֶם מַה שֶׁהֵם רוֹצִים.
 בָּא רָאָה, מַה כְּתוּב בְּיִצְחָק?
 (בראשית כז) וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק
 אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ. אָמַר, זֶה לֹא חֶסֶד
 (כֵּאֵן לֹא מִתְעוֹרֵר), אֲלֵא מִטְלָא הַשָּׁמַיִם
 שֶׁנִּזְזַל עַל הָאָרֶץ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
 וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, בְּכֹל הוּא בְּרַף
 אוֹתוֹ. מַה הַטַּעַם? כִּי רָאָה אוֹתוֹ
 עִם שַׁעֲרָא. אָמַר, שְׂכָדִי לְהַעֲבִיר
 אֶת זֶה, צְרִיף וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְלֹא
 זְהַמַּת הָאָרֶץ, שֶׁהָיוּ זְהַמָּה הִיא
 שֶׁל הָאָרֶץ, וְכִשְׁטַל הַשָּׁמַיִם וּמְגַד הָאָרֶץ מִתְחַבְרִים, עוֹבְרֵת הַזְהַמָּה הַזֹּה.